

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Gratia Delectante Et
Vincente

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066359

Caput IV. Delectationem Gratiaë intus non foris esse attendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45367

iplos levaverunt se super se, ascenderunt usque ad scientiam supereminentem Sanctorum. Ea propter. Suavitas ista, Delectatio ista, simul est robur, simul est auxilium, simul est Victoria. sic enim delectat (imò ideo delectat) ut simul roborat, adjuvet, vincat. Hac credo suavitate delinitus delibutusque David canebat: *Dulcis Et rectus Dominus.* hanc quoque ab aliis degustari optans hortabatur omnes dicens. *Gustate Et vide. te quoniam suavis est Dominus.* Hac suavitate jugum suum inunctum esse Christus Dominus intelligens invitatur omnes, ad sese dicens: *Venite ad me omnes qui laboratis Et onerati estis, Et ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos, Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, Et onus meum leve.*

C A P U T I V.

Delectationem Gratia intus non foris esse attendendum.

S. Gregorius hoc interesse asserit inter bona temporalia & spiritualia, quod temporalia, dum absunt appetuntur, dum ad sunt fastidiuntur. Spiritualia è contra, dum absunt fastidiuntur, dum ad sunt tantò etiam magis appetuntur. Tradidi alibi hujus discriminis causam, hoc loco totam in voluptatem conjicio. Utraque bona, voluptatem habent, sed priora (Temporalia) habent insuperficie, non in interiori substantiâ: Spiritualia certam habent delectationem, non in superficie externâ, sed in substantiâ internâ. Inde fit quod illa quidem quam diu non gustantur placent, gustata displicent: quippe delectatione

8.

112
xi
: usque
: I
V

tionem foris representatam intus carent, hæc verò
 eminens, conspectam horrorem incutiunt, cominus
 degustata satiari delectatione sui non sciunt;
 semper enim vera bona, plus habent in recessu
 quam in conspectu, vana verò totum habent in
 conspectu, nihil in recessu, atque idè etiam va-
 na sunt. non alia enim est, natura essentiaque
 vanitatis: quam apparere, & hac apparentia in-
 cautos decipere.

9. Quamobrem in usu tractationeque bono-
 rum utrorumque tradunt sapientes, optimum
 consilium esse amborum substantiam non emi-
 nus à longè contemplari, sed è propinquo at-
 que penitus conspicerè, & quantum fas est ex-
 periendo illorum naturam pernoscere: sic enim
 fiet, ut animus, qui Veritate ducitur vel invitus,
 verum experiendo affectus, sano iudicio se-
 tandem gubernans, sciat reprobare malum, &
 eligere bonum, sciat falsam à verâ, vanam à soli-
 dâ se gregare, suavitatem. Cujus rei ignaros
 homines alicubi taxans, scientibus autem lo-
 quens S. Bernardus, pulchrè ad propositum
 Cruces illas quibus Ecclesia parietes signari, &
 ab Episcopis, inter &c. consecrandum inungi
 oleo solent. Christianæ spiritualique ac Reli-
 giosæ vitæ accommodat austeritati, ut enim in
 Ecclesiis prædictæ Cruces apparent, unctio verò
 latet, ita in Christiana disciplinâ supernaturali-
 que vitâ, horror quidem & labor mortificatio-
 nis foris sese ostentat, suavis autem & volu-
 ptas, tum cælo affusæ Gratiæ tum serenatæ per
 honestatem rectè factorum Conscientiæ, intus
 in animo clausa delitescit. Quod dum rudes &
 terreni animalesque homines non attendunt,

nihil

nihil esse miserius ac molestius sanctâ superna-
 turalique vitâ existimant, agrestisque omnino
 & inhumani hominis esse putant, eum vitæ rigo-
 rem, vel probare, vel inire, vel tenere. In quo
 quidem isti non ideò falluntur quòd barbarum
 putant, sine Voluptate vitam vivere posse & co-
 nari, sed in hoc errant quam maximè, quod eos
 qui Spiritualem vitam vivunt, Voluptate destitu-
 tam vitam degere sibi persuadeant. In hoc isti
 plus quam vehementer errant. Nam dum hoc
 opinantur & Deum barbarum faciunt crudum-
 que, qui servis suis nihil indulgere sciat Volupta-
 tis; & præterea eundem faciunt miserum, qui
 cum Corporeus non sit, consequenter nihil Cor-
 porearum Voluptatum etiam ipse experiatur,
 nullas autem isti præterquam istas fœtulentas
 suavitates esse opinantur, ex quo Deum omni
 suavitate destitutum esse oportet, & insuper omne
 suavitatis genus ad solam adstringunt materiam,
 soloque sensu metiuntur voluptatem, quasi non
 habeat etiam sua bona, suaque commoda & ob-
 lectamenta Spiritus, & tanto quidem Corpora-
 libus præstantiora, quanto ipsemet istis maria-
 libus est sublimior & excellentior. Et denique
 male de naturâ fragili opinantur, quia illam sine
 omni delectamento, hac in vitâ conservari posse
 existimant; quod usque adeò falsum est, ut fal-
 sissimum nihil sit. Hoc enim ipsum est in vitâ Spiri-
 tuali maximum delectabile, quod nullâ carnali
 inquietetur vel inquinetur delectatione, siqui-
 dem hæc tantum abest ut delectatio sit, ut potius
 sit veræ delectationis hostis. Proinde recte dixit
 S. Cyprianus. lib. de bono pudicit: (*Volupta-
 tem vicisse, voluptas est maxima*) planè ut mel-
 litum

112
 xi
 : usque
 : I
 V

litum toxicum evomuisse, dulcedo est summa.

10. Fallunturque isti vehementer & utinam fallantur tantum, & non etiam in perniciem extremam suâ deceptione devolvantur. sed nunc hæc nihil attinent ad nos. Certum nobis indubitatumque esse debet, esse & in Spirituali vitâ suam suavitatem, sine quâ hæc vita non vivitur, à quibuscumque vivitur; de quâ tantò plus hauritur, quantò ampliùs à sensuali omni delectatione receditur. Hæc suavitas Gratia est, quâ omne bonum suum Deus respersit, ut ab hominibus eligatur, electum exerceatur & teneatur. Sine hac suavitate, Vitæ nostræ Spiritualis, ita sunt frugiferi conatus. omnes, ut est frugifer ager rore nullo, imbre nullo mollitus. ita sunt suaves labores, ut suaves sunt cibi sine condimentis, aut pugnae sine præmiis, aut soni sine consonantiis.

C A P U T V.

Sensus Augustini de hac gratiâ proponuntur.

11. **L**ibenter Augustinum de hac quam expendo Gratiâ allegabo, non ideò solùm quia Sanctus ille, adeò dignè de Gratiâ divinâ sensit & scripsit, ut quidquid scripserit, id totum ab Ecclesia Catholicâ tanquam certum & divinæ veritati, consonum, receptum comprobatumque sit; sed ideò etiam quia solus ille est, qui de Gratiâ delectante atque vincente luculenter & peracutè tractavit, viamque aliis ad eam sub hoc nomine expendendam stravit. Hic igitur S. Doctor cum multis in libris divinam gratiam magnificè extulisset,